

Oblasťník **VSO**

• september • 2010

číslo 4



OBSAH

TÁBORY s. 2 – 4

100 TVÁRI SKAUTINGU s. 4

Z KUCHYNE OR s. 5

TÚLAVA VIBRAMA s. 6

PARÍŽ s. 7

BEAR GRYLLS s. 8 – 9

Z VAŠICH AKCIÍ s. 10

OBLASTNÉ ZHROM. s. 11

OBLASTNÝ ZRAZ s. 12

10 ROKOV PROTI PRÚDU s. 12

**- úvodník -**

Prichádza vám na maily nové číslo oblasťníka. Je to už 4. vydanie v novom elektronickom šate. Filozofiou je, aby sa dostalo k čo najväčšiemu počtu jeho záujemcov, ale aj k novým priaznivcom. Preto vás aj prosím posielajte ho ďalej medzi svojich členov, nech radšej dôjde na mail 2 krát ako ani raz.

Na čo sa môžete tešiť v tomto čísle? Keďže leto bolo bohaté na zážitky aj akcie začíname letnými táborami. Na ponuku podeliť sa o vaše tábory odpovedali 4 zbory, za čo im ďakujem.

Po tomto priereze pokračujeme do sveta autistických detí a ich kontaktu so skautingom v článku Netradičný skautský deň. Novšie aj staršie správy sa dočítate v Mufiho článkoch o stranu ďalej.

Mladí radcovia zo 112. zboru vám už ako tradične prinášajú tip na zaujímavý výlet.

O cestovateľský zážitok sa podelila Pastelka, ktorá vám prináša tipy a dobré rady ako sa zorientovať v Paríži.

Nasledujúce strany už patri Bearovi Gryllsovi. Toto ja osobne považujem za lahôdku a odporúčam čítať hlavne tým, ktorí ho nepoznajú. Ďalej zavítame do susednej Českej republiky, kde sa konalo zaujímavé podujatie.

Na záverečných stránkach ponúkame pohľad na blížiaci sa oblasťný zhromaždenie a potreby oblasti. O jubilejnom zraze oblasti viac filozoval ako písal Čičan.

Krátka správa zo stretnutia SELŠkárov a novinky zo skautského manažmentu uzatvárajú toto číslo.

Tak teda príjemné čítanie.

Yan

↓ TÁBORY ZBOROV Z VSO ↓

67. zbor skautov a skautiek Stropkov



TÁBOR. Slovo, ktoré u niekoho spôsobuje nevídanú radosť a u niekoho nočné mory. Tento rok nám vrásky na čele robila výroba podsád. Najprv meškalo drevo, potom chýbali ľudia na ich výrobu. Riadili sme sa však heslom „keď sa chce, všetko sa dá“ a podsady sme dokončili v riadnom termíne. Deťúrence tak strávili tábor v úplne nových podsadách.

Lúku sme tento rok našli expresne rýchlo a vďaka dobrým ľuďom išli

vybavovačky ako po masle. Tábor sme začali presne podľa plánu 14. 7. 2010 na lúke pri obci **Nižná Polianka**. Program sa niesol v znamení Asterixa a Obelixa. Deti sa okrem tradičných táborových hier mohli tešiť na nevšedné aktivity. Zapáliť oheň obyčajnou zápalkou dokáže každý lepší skaut, ale zapáliť oheň dvojmetrovými palicami sa nepodarí každému. Ale sterilné prostredie je sterilné prostredie, smú tam len tie palice. Pri tejto aktivite sa lesom ozývalo „pri Tutatisovi“,

bola to jediná povolená nadávka počas celých dvoch týždňov. Postupne sa nadávka menila na všetko možné, „pri Tutanchamónovi, do Tutatisa...atď.“ Ďalšou ohňovou aktivitou bola „cesta ohňa“, na začiatku zapálili oheň, vydláždili mu dvojmetrovú cestu na konci, ktorej sa mala rozžiarit prskavka. Všetko museli zvládnuť bez slova a podarilo sa. To bolo radosti na tvárach detí. Radosť nám všetkým spôsoboval aj najvernejší skaut Fidel. Domáceho miláčika sme nemohli nechať napospas babke, preto Fidel musel dva týždne znášať tridsať hlučných skautov. Všetci dúfame, že z toho nemá traumy. Táborový program sa prispôboval obmedzeniam v kuchyni. Rozumej kuchárka zmizla na promócie do Bratislavy. Deti však ešte musia a kto bude kŕmiť toľko krkov. Dostanú proviant a šup do lesa. Šéfovia družiniek obetovali rucksaky, kde sme im nabalili všetko potrebné a odchod, každá družinka na inú stranu.



To bolo prekvapenie, keď si v rucksakoch našli všetko na prípravu kurčatá. Pracovný názov táborového dňa bol [šerš le pole] z franc. orig. nájsť kurča. Fantázii pri príprave sa medze nekládli. A tak to aj vyzeralo. Kurčatá sa piekli v ešusoch, grilovali nastoknuté na palici, prípadne opekali ako špekáčky. Podstatné je, že sa najedli všetci.



Každý deň bol iný, ale jedno mali spoločné. Všetci sa snažili získať všetky potrebné prísady na prípravu čarovného nápoja, ktorý mal Galom pomôcť v boji proti Rimanom. Naša „Dedina Blázňov“ bolo jediné miesto v Gálii, kam Riman ešte nevkráčal. Pri nástupoch boli ocenené nielen družinky, ale aj jednotlivci. Každý deň sa deti mali snažiť robiť niečo pre seba a svoje okolie a kto akýmkoľvek spôsobom premohol sám seba dostal za to peniažtek, za ktorý si na konci tábora mohol kúpiť pekný spomienkáč. Škoda, že tak ďaleko sme sa až nedostali. Ale nepredbiehajte udalosti. Najťažšie získanou ingredienciou bolo jednoznačne mlieko z jednorožca. Deti na celodennej výprave k prameňu rieky Ondava zažili nielen kopec srandy, ale aj kopec strachu. Poobede sa dovtedy stále svietiace slnko skrylo a okolím sa prehnala nepríjemná búrka. Skaut je síce nepremokavý, ale toto bolo aj na skauta veľa. Do nitky premočení

sa vrátili do tábora a všetci niesli v rucksakoch fľaše plné mlieka z jednorožca.

A to už sa začala písať posledná kapitola nášho tábora. Dažde boli na dennom poriadku a pomaly sa nám to prestávalo páčiť. Po tohtoročných povodniach sa s vodou nedá žartovať. Z piatku na sobotu sa cez našu lúku prehnala poriadna búrka. Toľko bleskov za jednu noc som ešte nezažila. Doslova som čakala kedy to schytá stožiar. Kuchyňu nám skoro odfúklo a celý deň neprestalo pršať. Keď sa lúka začala meniť na menší močiar, tak krízový štáb rozhodol, že bude lepšie keď deti pošleme domov. Po desiatich dňoch 24. 7. 2010 sme teda nečakane tábor skončili. Bolo nám to ľúto, ale nedalo sa nič robiť. Deti nasadli do áut a my ostatní sme sa pustili rýchlo do balenia. Tábor sa dá zbaliť za 5 hodín.

Náš bol naozaj skvelý. Vďaka obetavým rodičom, ktorý nás v nedeľu zaplavili množstvom koláčov a neváhali v sobotu pomôcť s odvozom detí z tábora. A samozrejme vďaka ľuďom, ktorí akýmkoľvek iným spôsobom prispeli k tomu, že tábor dopadol fantasticky.

text a foto

Pastelka

8. oddiel Jozefa Murgaša Kysak



foto: archív 8. oddielu Kysak

Stožiarová póza kysackých roverov, ktorí táborili na obľúbenom táborisku neďaleko dedinky Suchá Dolina.

Po nekonečných trampotách a starostiach, mohol aj tento rok úspešne odštartovať skautský tábor v **Suchej Doline**, už tradičnom táborisku nášho oddielu. Predvoj začal našťastie ešte počas slnečného počasia a tak sme sa deväti chalani mohli do sýta vyblázniť pri príprave tábora. Keď však nadišiel čas stavania podsád a iných táborových stavieb, zamračená obloha a občasných pár kvapiek nenaznačovali priaznivé stavebné podmienky. No aj napriek tomu sme to všetko po troch dňoch zvládli a tešili sa zo svojho prvého samostatného tábora. Skautíci spokojný, vodcovia a radcovia tiež, nič nemohlo byť lepšie. Ale ako sa hovorí nič netrvá večne a aj to slniečko si zmyslelo, že jeden slnečný deň stačí a tak nám poslalo tri búrkové, upršané dni. Začali sme bojovať s myšlienkou či poslať premočené deti domov alebo nie. Počasie nám neprialo a tak sa deti z

tábora vytratili, ostal len jeden statočný a roveri. Kaňour to zvládol ako starý rover. Klobúk dole. Po troch dňoch sa však počasie náhle zlepšilo a nás zasypali telefonáty od rodičov, či sa ich ratolesti môžu vrátiť. Po návrate decák a štvordňovom sklze sme už nemohli naviazať na plánovaný program. Prišlo na rad improvizovanie, nám skautom tak blízke. Ale nikto sa nikdy nestiažoval. Okrem toho, že sme sa každý deň do sýtosti a dobre najedli, tak sme si aj perfektne zaliezli a zlanili, vykúpali a zaplávali v Sopotnici, po večeroch zaspievali. A tak nakoniec aj tento na prvý pohľad nevydarený tábor dopadol napodiv veľmi dobre. Na záver chcem poďakovať všetkým čo sa nebáli a priložili ruku k nášmu spoločnému dielu. Ak to budú čítať vedia koho myslím. Úprimná vďaka, už teraz sa teším na nový skautský rok a tábor 2011.

Čiňan

126. zbor prof. Hlaváča Hermanovce



Asi posledný skautský tábor tohoročnej skautskej sezóny bol tábor hermanovských skautov na lúke pri chate Kanné. Začal v utorok 10. augusta a končil v utorok 17. augusta 2010. Zúčastnilo sa ho iba 21 skautov 126. zboru prof. Hlaváča Hermanovce, takže mu právom patrí pomenovanie rodinný.

Rodinný preto, lebo sa ho zúčastnili skauti iba jedného zboru, rodinný preto, lebo každý musel prispieť svojím dielom k jeho realizácii, tak ako v rodine, a aj vzťahy na ňom môžeme prirovnať k rodinným.

Po úvodnom „ubytovacom“ dni, nasledovala „zahraničná cesta“ do Hendrichoviec, kde sme prežili spoločný športový deň s deťmi farského prímestského tábora z farnosti Fričovce. V Hendrichovciach začali guľášové hody, ktoré pokračovali na táboře a trvali dva dni – kým sa neminul navarený guľáš. So stravou sme boli spokojní a ďakujeme za to nášmu kuchárovi br. Kalymu. Spokojní sme boli aj s programom. Každý deň sme prežili pod záštitou niektorého z ministerstiev SR, čomu boli zamerané aj aktivity na táboře.

Zažili sme tvorivé dielne, kus školy, bola i táborová televízia, či súťaž v strelbe zo vzduchovky. K poriadnej skautskej atmosfére prispel aj prepád skautov z Lipan i návšteva skautov z Košíc, pod vedením br. Oskara, či návšteva skautov zo Sabinova spojená s prenocovaním. Počasie bolo tiež skautské. Zažili sme dážď i slnko, horúčavu i búrku. Pršalo i pri našom odchode z Kanného.

Aj to bola symbolika - dážď zahladil stopy. Za krásne spomienky a zážitky sa chcem poďakovať aj br. Donymu a br. Mirčakovi, ktorí pomáhali zvládnuť každú situáciu.

Veľký Medveď

foto: archív 126. zboru



112. zbor Prameň Prešov - Sekčov

Tohtoročný tábor 112 tky sa konať od 8. 7. do 24. 7. 2010 na lúke nad dedinkou **Lačnov**. Spolu s nami táborili aj skauti zo 65. zboru Brabeňaki Sabinov. Dokopy nás bolo 88.

Prvý týždeň, ako to už u nás býva zvykom, sa niesol v programovej réžii jednotlivých oddielov. Chalani prežívali dobrodružstvá pri oslobodzovaní Grécka spod perzskej nadvlády. Víťatá sa ocitli v indiánskom svete a naše skautky plnili náročné výzvy všetkého druhu.

Druhý týždeň sme mali

spoločný zborový program. Nemal síce svoj vlastný symbolický rámec, no aj tak bol zaujímavý. Za zmienku stoja aktivity ako cesta šťastia alebo muži vs. ženy.

Táborové miesto bolo okrem iného výnimočné tým, že ho pekne obchádzali búrky. Mohli sme si tak vychutnávať letné horúčavy.

Jeden zo zaujímavých prívlastkov tábora je „Tábor maródov“, keďže sme mali nezvyčajne veľa úrazov. Všetko však dobre dopadlo a aj so zafačovanými rukami a nohami sa pokračovalo ďalej.

Smejka vzala nohy na plecia pred vlastnými vlčatami a aktívnymi hobitmi.



Yan

foto: Roman Pavlík

100 TVÁRI SKAUTINGU

Netradičný skautský deň

„Ešte budú Lipovce a za nimi je Lačnov...“ povedalo chlapčeka a ďalej sa sústredilo na cestu, upierajúc pritom zrak na informačné tabule, aby si potvrdilo správnosť svojho tvrdenia. V žiariacich očkách sa dalo vyčítať napätie spojené s nadchádzajúcim prekvapením z prežitia niečoho nového, očakávanie vyvolané nádejou na to, že bude tento nový zážitok príjemný, radosť zo samotného diania podujatia i neistota viažuca v sebe obavy z čohosi nejasného, nepredvídateľného...



„Áno, Miško, už sme skoro tam, tešíš sa?“ zaznel hlas z predného sedadla.

„Bude tam Máateľko, Páateľko, Nezábudka,...“ pridalo sa dievčatko, sediace v sedačke hneď vedľa Miška, uisťujúc všetkých, že sa niet čoho báť.

„To sú skauti? Ešte nikdy som nevidel skautov.“ odvetil Miško s nemým úžasom. Vystúpili sme z auta. „Nazdár,“ ozývalo sa z každej strany. Človek sa ozaj nemohol cítiť cudzím...

Jednou z úloh človeka, je byť šťastným a robiť šťastnými aj iných.

Aj skauti 112. zboru Prameň, Prešov – Sekčov sa rozhodli, že sa na tejto úlohe chcú a budú podieľať. Idea vznikla ešte minulého roku, kedy bol výťažok zo skautského plesu a rovnako i obetné dary zo skautskej sv. omše venované SZŠ s MŠ pre žiakov s autizmom v Prešove. Podobná myšlienka sa zopakovala aj tento rok, neostalo však len pri nej. Túžba nahliadnuť do tajomného sveta výnimočných človečiek prežívajúcich svoj život s diagnózou autizmu a tiež napomôcť pri ich socializácii sa začala formovať do reálneho obrazu.

Prvým krokom bola jednoduchá účasť dvoch detí s autizmom na skautskom tábore v Lačnove, kde im boli počas večerného nástupu slávnostne odovzdané skautské šatky. Tie im však nebudú slúžiť len ako najnovšia výzdoba detskej izby. Nosiť a používať ich budú môcť aj počas celého roka, keď sa budú spolu s asistentom

zúčastňovať skautských stretnutí. To je ponuka skautov. A čím disponujú tieto špeciálne detičky?

Na prvý pohľad vyznieva pomer ich a našich možností jednoznačne v náš prospech. No ako v mnohých iných situáciách, i tu môže byť prvý dojem len klamlivým obrazom reality založeným v lepšom prípade na našich skúsenostiach, v tom horšom dokonca len na predsudkoch či obavách. Každý, kto mal možnosť aspoň na chvíľu s deťmi s autizmom pracovať, ba čo i len pobudnúť s nimi v rozličných situáciách, si mohol uvedomiť, že sú a budú medzi nami preto, aby sme nezabúdali, že v našom srdci je oveľa viac lásky, ako sme si mysleli. Že dokážeme byť oveľa viac trpezlivejší, vynaliezavejší, tolerantnejší a šťastnejší, keď chceme – je to len predmetom voľby. Už samotný fakt, že nás deti dokážu upozorniť na tieto naše vlastnosti, vo väčšine prípadov ich dokonca prebudiť či zdokonaľiť (i keď nepriamo a možno podvedome) robí ich „ponuku“ výnimočnou.

Preto je sprostredkovanie tohto kontaktu pre skautov zaujímavou a osožnou skúsenosťou. Preto je to pre deti radostný spôsob ich začleňovania do spoločnosti. A preto je to i pre každého z vás osviežujúca, dobrá a radostná zvesť.

Snehulienka

foto: Kovi

Z kuchyne oblastnej rady



Ešte v druhej polovici mája sa uskutočnilo rokovanie náčelníctva SLSK u nás na Kannom. Pri tejto príležitosti v sobotu 14. mája sa uskutočnilo stretnutie náčelníctva so zástupcami oblastí, na ktorom sa okrem členov náčelníctva zúčastnil aj riaditeľ ústredia Sova. Oblastných činníkov zastupovali M. Raškovský-Velký medveď, Xavier Slivka,

Barborka Dombrovská, Čířan z Kysaku, Mufi Mikloš a Unkas Vafek. Prediskutovali sme aktuálne problémy, ktoré v súčasnosti ťažia oblasť a naše zbory.

Karpatská nadácia uskutočnila v Košiciach propagačný deň. Keďže naša oblasť bola realizátorom niektorých projektov podporených nadáciou, dostali sme možnosť zriadiť aj náš propagačný stánok. Realizovali ho skauti a skautky **68. zboru Biele vrany Košice**, za oblasť sa tejto akcie zúčastnili Xavier a Čířan. Druhou propagačnou akciou bola prezentácia skautingu pre členov Rotary klubu Košice. Tejto prezentácie sa zúčastnili Tammy Kovalík, Xavier Slivka, Čířan

Novák, Mufi Mikloš, Johnny Vinter a Ján Breza.

Dňa 14.7. sa uskutočnilo rokovanie oblastnej rady. Hlavnými bodmi programu bolo prekorokovanie návrhu akreditácie oblastí, príprava oblastného zrazu a návštevy zborov. Na základe prijatých záverov z rokovania sa potom do konca týždňa uskutočnili návštevy táborov 112. zboru Prameň Prešov – Sekčov a 65. zboru Brabeňaki Sabinov, 49. zboru Geronimo Prešov, 68. zboru Biele vrany Košice. Pri okružnej ceste sa stavili aj v Lipanoch, kde sme jednali s činníkov 115. zboru. Uskutočnili sme aj výjazd do Dlhej Lúky.

Mufi

Kontakty s bratskými organizáciami

Dňa 23.6. sa v Prešove uskutočnilo rokovanie o spolupráci s činníkm FSE/UGSE – Združením katolíckych skautských vodcov a vodkýň na Slovensku. Za FSE sa ho zúčastnili M. L'ach, M. Šmíd, M. Šmídová a K. Nemec. Za SLSK sa zúčastnili M. Raškovský, D. Slivka, L. Poklemba a J. Mikloš.

O FSE/UGSE sme v minulosti, hlavne v súvislosti s Euromootom už popísali mnoho. Federácia skautov Európy je združením katolíckych skautských organizácií v Európe a kanadskom frankofónnom Québecu. Väčšinou katolícke skautské organizácie s ďalšími nekatolíckymi v krajine (napr. Belgicko, Taliansko, Nemecko, Španielsko,...) vytvárajú národné strešné skautské únie (združenia, federácie, spolky,...) a prostredníctvom nich sú aj členmi WOSM, a WAGGGS.

Na Slovensku nič podobného nemáme, preto preto slovenskí FSE sú mimo medzinárodného skautského hnutia. U nás majú asi 300 člennú základňu v Bratislave, Košiciach, Litmanovej, Vranove,... Rokovanie sa nieslo v skautskom duchu a do budúcnosti určite prinesie kladné výsledky.

Kontakt bol nadviazaný aj so Zväzom skautov a skautiek maďarskej národnosti na Slovensku, ktorí z Moldavy nad Bodvou a Košíc 1. až 13. júla táborili u nás na Kannom. Zväz má v súčasnosti okolo 1500 členov, na východnom Slovensku okrem spomínaných miest sú ešte v Kráľovskom Chlmci a v obci Leles. Ani maďarskí skauti a skautky na Slovensku nie sú členmi medzinárodného skautského hnutia.

Existuje však medzištátne združenie v ktorom sú maďarské skautské organizácie z Maďarska, Rumunska, Slovenska, Srbska, Ukrajiny, či iných krajín kde žije maďarská národnostná menšina



Spolupráca medzi Zväzom maďarských skautov na Slovensku a Slovenským skautingom môže priniesť obohatenie činnosti, aj výmenu skúseností prospešnú pre obe strany.

Mufi

foto: Roman Pavlík

MYŠLIENKA

Pozrite sa do diaľky, ponad kamene ležiace na vašej ceste. Pozrite, kam vedie vaša cesta a choďte s veselou myslou vpred. Na tejto ceste nájdete druhých, ktorí možno nie sú tak dobre vybavení, tak im buďte poruke.

ROBERT BADEN – POWELL

TÚLAVA VIBRAMA – Téryho chata, Vysoké Tatry

Trasa: Starý Smokovec (1010 m.n.m.) – Hrebienok (1263 m.n.m.) – Bilíková chata (1255 m.n.m.) – Reinerová chata (1300 m.n.m.) – Zamkovského chata (1475 m.n.m.) – Téryho chata (2015 m.n.m.)

Dĺžka trasy: 2,45 – 3,5 hodiny

Pohorie: Vysoké Tatry

Poistenie: nutné! (0,50 €/deň)

Naša túra začínala v Starom Smokovci, odkiaľ sme išli po zelenej značke na Hrebienok. Popri ceste nás sprevádzala aj stále hore-dole idúca pozemná lanovka. Na Hrebienok sme sa dostali za krátky čas, zhruba 30 minút. Z Hrebienka sa naskytá malý výhľad smerom na Smokovec a okolie.

Ďalej sú v ponuke dve možnosti, a to ísť po červenej trase-Tatranskej magistrále alebo po zelenej k Studenovodskému vodopádom a Reinerovej chate. Osobne odporúčame práve túto druhú možnosť, pri ktorej sa naskytne krásna scenéria vodopádov a o malý kúsok ďalej sa nachádza najstaršia tatranská chata – Reinerka. Pár minút po tejto ceste od Hrebienka sa nachádza Bilíková chata. Je to rozmermi veľká, ale veľmi pekná a fotogenická chata. Tu si môžete začať zbierať pečiatky z tatranských

chát (v každej chate sa nachádza pečiatka a môžete si zakúpiť aj leporelo na ich odtlačenie).

Ďalej po ceste sa nachádzajú krásne Vodopády Studeného potoka, ktoré očaria nie jedného turistu či fotografa. O „pár“ krokov ďalej natrafíme na už spomínanú Reinerku. V tejto chate ako by sa život zastavil. Nie je tam ani elektrina ani voda, ale za to veľmi prívetivý chatár. Tu sa na malý úsek dostanete na modrú značku a hneď po nej na červenú.

Cestu od Reinerky na tretiu chatu v poradí budú zdobiť čiastkové výhľady na Veľkú Studenú dolinu, Podtatranskú kotlinu či pohľad na Slavkovský štít zozadu a jeden väčší vodopád. Menej ako 30 minút trvá cesta na predposlednú chatu pred Térynkou – Zamkovského chatu. Je to chata v príjemnom prostredí a tvorí bránu do Malej Studenej doliny.

Cesta Malej Studenej doliny prináša krásy prírody na všetky strany. Po mierne stúpajúcom chodníku nahor môžete sledovať po ľavej strane potok a po pravej vysoké bralá. Pred sebou s miernym zaostrením zraku je vidno aj samotný cieľ - Téryho chatu. Za nejakú hodinku plus mínus sa dostanete pred strmé cik-cakovité stúpanie nahor (dá sa to v pohode zvládnuť). Za nejakých 45 minút sa dostanete na chatu prípadne 30 minút pri silnej chuti na kapustnicu.

Cieľ prináša krásny výhľad na Malú Studenú dolinu a časť Podtatranskej kotliny. Táto túra je skutočne nádherná a určite si ju nenechajte ujsť. Samotné Tatry v hociktovej časti sú jedinečné a skvelé. Veľa zdraru na ceste!

Pali & Špeter
foto: Yan



GRATULUJEME

„Rodinná družina“



V stredu 8. septembra sa Tvrdšasovi a Kamke zo 112. zboru narodil štvrtý potomok, tretia dcérka **LUCKA**.

Šťastným rodičom gratulujeme a prajeme veľa zdravia, šťastia a rodinného pokoja. Malej Lucke prajeme nech rastie na duchu aj na tele v skvelú skautskú vodkyňu ☺

Na fotke Tvrdšas so zatiaľ jediným synom Marekom.
foto: Roman Pavlík

PARÍŽ – mesto splnených snov

Žijeme v dobe, ktorá praje cestovateľským chútkam mladých ľudí. Nemusíme vynaložiť veľa námahy a už môžeme obdivovať krásy nielen Slovenska, ale aj okolitého sveta. Naozaj všetko čo potrebujete k zahraničnému dobrodružstvu je chuť spoznávať nové miesta a môžete sa tak túlať trebárs aj Parížom.

Paríž je hlavné mesto Francúzska.

metrom, je to rýchle a dostanete sa takmer všade. Každá pamiatka má svoju zastávku. Ak ste ubytovaní niekde na okraji, stačí sa zviešť metrom do bližšieho centra a potom sa uchodiť k smrti za pamiatkami. Dobrá rada: Nemusíte sa naháňať a za každú cenu vidieť všetko. Treba chodiť pomaly a vnímať atmosféru mesta. Nič nie je krajšie ako kŕmiť vrabce priamo z ruky pred katedrálou Notre Dame. Treba len pozorovať miestneho típka. Francúzske vrabce neletia na obyčajný chlieb. Treba im dať sladké pečivo a budú vám zobať z ruky. Popri potulkách v Paríži sa nedá vyhnúť tej veľkej železnej oblude,



ktorú ročne navštívi niekoľko miliónov turistov. Áno, áno reč je o Eiffelovke. Na prvý pohľad monštrum, ktoré ani nezapadá do koloritu mesta, a predsa si Paríž bez nej nevieme predstaviť. Najkrajší pohľad na ňu je z Alexanderovho mosta. Najlepšie fotky sú z Trocadera a potom zo záhrad hneď pod Eiffelovkou. Neodmysliteľným zvukom parížskych ulíc je štrngot kovových eifeloviek v každej veľkosti. Predávajú ich počernejší muži a sú určite príbuzný Usaina Bolta, lebo také šprinty pred policajtní som dávno nevidela. Keď budete mať chuť priniesť z Paríža suveníry odporúčam kúpiť ich na Montmartri, ušetríte ťažké euroše.

Keď už sa zatúlate na Montmartre, musíte sa prejsť až k bazilike Sacre Coeur. Výhľad na mesto je na nezaplatenie a zadarmo. Tiež tam nájdete kšeftárov s náramkami, ktorí vám pripnú tri šnúry na ruku, aby vás chránili od zlých duchov a potom si vypýtajú 5 eur. Nedajte im šancu. Ruky majte vo vreckách, schodmi vybehnite hore sťa laň a vychutnávajte si výhľad. Večerný výhľad je ešte krajší. V tejto štvrti treba ostať aj na večeru. Za slušné peniaze dostanete slušnú porciu. Ak sa počas výletu chcete premeniť na kráľovnú prípadne kráľa, nemôžete obísť Versailles. Z malého loveckého zámku sa stal nádherný palác.

naozaj veľa. Foták však majte pri sebe, lebo doma sa potom dobre chváli čo všetko ste videli a zažili. Poďme teda na mini prehliadku mestom. Keď vystúpite na letisku najlepšie je nájsť spojenie na stanicu Gare du Nord. Je to hlavná cestovná tepna. Niekoľko poschodová stanica, kde sa prelínajú medzinárodné autobusy, vlaky, metro a autobusy MHD. V Paríži tu vedú všetky cesty. Po meste sa najlepšie cestuje

Krásny zámok a ešte krajšie záhrady. Nemusíte ísť ani do vnútra, aby ste si vychutnali čaro tohto miesta. Člnkovať sa po Grand Canal, prechádzať sa zákutiami záhrady, nájsť opustenú fontánu a robiť na nej ilustračné fotky do rodinného albumu. Na toto miesto si vyhradte celý deň, určite to neolutujete. Paríž treba vidieť a zažiť. Mnoho miest ma zvláštnu atmosféru a Paríž patrí medzi tie. Nikto vás nenúti za tri dni prebehnúť celé mesto a všetky múzea. Práve naopak choďte za nosom, zájdite do každej uličky, ktorá vás zaujíma a užívajte si mesto v ktorom ste.

Pastelka

foto: Pastelka, internet



BEAR GRYLLS

ÚVODOM

Pradávná televízna rutina. Babkine teleráno, otcov seriál, mamina telenovela, dedove správy a veľké finále v sobotu večer. Najlepšia premiéra aká môže byť je rodinný film, ktorý dávajú už aspoň piaty krát. V dnešných časoch sa už na masových komerčných televíznych kanáloch nič dobré nevysielalo. Otázka znie, čo s tým?

Nerád by som písal recenziu na nejakú skvelú šou, alebo film. Chcem vám napísať o chlapíkovi, ktorý sa pomaly ale isto stáva fenoménom a možno práve aj skautským. Mnohí si povieme, čo ma Ultimate survival (Boj o prežitie) spoločné so skautingom?

Skauting je predsa moderná mládežnícka organizácia kráčajúca s dobou. Nie je to však celkom tak. Skauting vznikol pred viac ako 100 rokmi a napriek tomu, že mnohí z nás už majú v klubovni počítače a iné technické výdobytky, nemali by sme zabúdať na to, kto vlastne sme a kde sú korene našej organizácie. Bý Pí si ako predlohu pre skauting zobral armádu a vojakov, a keďže sám bol vynikajúcim stopárom a zálesákom, prežitie v prírode a lesnú múdrosť považoval za základné piliere skautskej osobnosti.

VOJAK, DOBRODRUH, SKAUT...

Brit Edward Michael Grylls prezývaný Bear je možno najväčším vzorom nášho oddielu. Nie preto, že sa mu nebridí zjesť vypasenu húsenicu, ale skôr preto, čo všetko v živote dokázal. Jeho cieľom je splniť svoje sny a nechať po sebe svet lepším. Jeho závislosťou sú dobrodružstvá.

Po štúdiách dobrovoľne vstúpil do armády, 3 roky slúžil v špeciálnych jednotkách SaS (Special Air Service) a prešiel si aj pár týždňov v cudzineckých légiách vo Francúzsku, (ktoré sa preslávili asi najtvrdším vojenským výcvikom adeptov vôbec). Stal sa vlastníkom čierneho pasu v karate, v 21. pluku si prešiel parašutistický výcvik a neskôr v armáde pôsobil ako zdravotník a inštruktor prežitia v extrémnych podmienkach.



Absolvoval dve misie v severnej Afrike no neskôr pri akcii v Keni sa mu vo výške 500 m neotvoril padák a Bear sa po následnom páde ťažko zranil.

Po tejto nehode sa Bear liečil na nemocničnom lôžku 18 mesiacov, k tomu mu ešte prišli oznámiť, že kvôli jeho zraneniam bude musieť opustiť armádu. Bear sa však zo zranení dostal, hnaný vpred ďalšou výzvou.

REKORDY

Zdravotníci z kliniky, kde sa zotavoval zo zranení tvrdili, že Bear si celé dni prezeral fotografie z Mount Everestu a počúval spovede Himalájskych horolezcov. Celé dni sa mu snívalo, ako ho jeho otec vyzýva k tejto skúške. Bol fascinovaný a rozhodol sa, že si splní ďalší sen. Rýchlo sa dostal do vynikajúcej fyzickej kondície a po náročnom výstupe pri ktorom zahynulo aj niekoľko Bearových priateľov po páde do ľadových "rozsedlin", zdolal ako najmladší Brit v 23 rokoch najvyšší vrchol sveta. Členovia jeho expedície sami vraveli, že ešte nevideli človeka, ktorý by postupoval hore s takou vervou ako Bear (prítom aj on sám utrpel pri

výstupe vážne zranenia a omrzliny končatín).

Keďže Bear kvôli zraneniam ďalej nemohol slúžiť v armáde, začal v spolupráci s Discovery Channel projekt s názvom Ultimate Survival (alebo Born Survivor, Man vs. Wild), kde Bear v najrozličnejších častiach sveta s minimálnym vybavením demonštruje triky a typy pre prežitie v extrémnych podmienkach. Pri jeho výpravách ho sprevádza filmový štáb. Preslávil sa však aj štvordielnym seriálom Escape To The Legion a momentálne spolupracuje aj na svojom novom projekte s názvom Worst Case Scenario kde Bear ukazuje, ako sa zachovať v najhorších možných podmienkach. Okrem týchto projektov napísal niekoľko kníh o prežití a je tiež častým hosťom rôznych svetových televíznych relácií.

SKAUTSKÉ KORENE

Na jeho oficiálnej stránke je tretia možnosť na lište slovíčko Scouts. Žiadny omyl! Je všeobecne málo známym faktom, že Bear Grylls sa stal najmladším (vo veku 35 rokov v roku 2009) náčelníkom skautského hnutia vo Veľkej Británii.

Pri tzv. „cub“ skautoch začínal ako osemročný a sám o sebe tvrdí, že mnohé zo zručností a charakteru si formoval ako dieťa v skautingu. Keď sa Bear stal vodcom britských skautov hnutie zaznamenalo ohromný rast členov. Podľa mnohých je jeho zvolenie marketingový ťah, no zase iní tvrdia, že to bola vynikajúca voľba.

„Milujem dobrodružstvo, a rád ho prežívam so skvelými priateľmi, práve o tom je podľa mňa skauting“ (B.G.)

JEDEN ČLÁNOK NESTAČÍ

Je toho veľa, čo povedať o Bearovi. Je len málo takých, ktorí robia náš svet lepším, len málo takých, ktorí žijú podľa učenia nášho zakladateľa, Bear Grylls jednoznačne takým je.

Je skromný, výnimočne inteligentný a odvážny, prívetivý, vtipný a láskavý. V dnešnej dobe patriacej skupim boháčom je naozaj výnimočný. Zdatný horolezec, dobrodruh, rečník a spisovateľ.

Pri mnohých nebezpečných a krajných situáciách spomína, že silu a odhodlanie čerpá zo svojej kresťanskej viery a z rodiny. (Bear je ženatý a má troch synov).

Tak teda, 7. séria Ultimate Survival je na ceste (pri natáčaní sa Bear nepríjemne zranil). Stačí už len stiahnuť predošlých šesť a vypočuť si Bearove povzbudivé zakričanie v Patagónii, v Sahare alebo v panamskej džungli. Učte sa od neho koľko môžete, lebo je skvelým učiteľom!



„Každé dieťa má právo zažiť dobrodružstvo. Život je o prijímaní príležitosti, ktoré dostávame. Nie vždy dostanú všetky ceny najsilnejší a najväčší. Ceny patria tým, čo vytrvajú. Práve toto sú jednoduché pravidlá ktoré skauting učí ľudí.“ (B. G.)

Kovi

foto: internet

Výber z Bearovho jedálneho lístka...



<http://beargrylls.com/>

<http://dsc.discovery.com/tv/man-vs-wild/>

http://sk.wikipedia.org/wiki/Bear_Grylls

Great things happen when men and mountains meet



World Goldpanning Championships 2010

Majstrovstvá sveta v ryžovaní zlata 2010



**"Take your place! Get ready!
GO!"**

Ozval sa zvuk gongu a chlapi sklonení v boxoch po kolená vo vode sa vrhli do práce. Teda do súťaže čo najskôr preosiť piesok na panvici a nájsť zlatinky. Vycvičenými pohybmi točia panvicou, voda im odplavuje štrk a ich pozorné oči hľadajú zlato. Naokolo stoja rozhodcovia zodpovední za hladký priebeh ryžovania. Medzi boxami sedia skautíci a čakajú len na to, kedy ich zlatokopi zdvihnú ruku s panvicou nad hlavu. To je signál pre stopnutie ich času. Z hľadiska sa ozýva skandovanie v rôznych jazykoch, trúbenie vuvuzel a potlesk. Pomedzi to hlavný moderátor uvádza práve prichodiacich návštevníkov do obrazu, čo sa to tu vlastne deje. Všetci majú svoje úlohy rozdelené a beží to ako jeden naolejovaný stroj. Asi tak nejako to fungovalo na **Majstrovstvách sveta v ryžovaní zlata 2010 v Zlatých Horách v Českej republike.**

Zlaté Hory, mestečko neďaleko hranice s Poľskom v Olomouckom kraji, má dlhoročnú zlatú tradíciu. Podľa predpokladov sa s ryžovaním začalo už okolo 10.-11. storočia na miestnych potokoch. Neskôr sa prešlo k dolovaniu z pevnej horniny a od 14. storočia je táto činnosť doložená písomnými správami. Najväčší rozkvet dosiahla ťažba v 16. storočí, kedy sa našli valóny zlata o hmotnosti 1,38 kg a 1, 78kg. Bohužiaľ nasledoval úpadok a už sa nepodarilo naplniť staré remeslo.



V minulom storočí sa obnovila ťažba medených rúd a na čas sa vrátilo i k zlatu. V súčasnosti je ťažba zastavená.

Pred 16 rokmi sa k zlatej tradícii vrátili aspoň v podobe súťaží v ryžovaní zlata. Konali sa tu majstrovstvá Európy, Slovenska a Česka a tohto roku došlo i na svetové majstrovstvá. WGA - Svetová asociácia zlatokopov má presné pravidlá pre akciu takýchto rozmerov. Musí sa konať v druhej polovici augusta, miesto musí mať históriu spojenú so zlatom, pamiatky prístupné verejnosti, sprievodný program musí byť plný zaujímavých akcií súvisiacich so zlatom. A tak sa český Clondike na rieke Olešnici stal od 16. - 22. 8. 2010 miestom merania síl svetových zlatokopov. Ryžovalo sa v kategóriách muži, ženy, juniory, seniori a päťčlenné a trojčlenné družstvá. V kolách ryžovali s Klondike pan, Batea pan a súťažilo sa i v nočnom ryžovaní.

Čo ste tu ešte mohli vidieť? Ak vás zaujala technika ryžovania súťažiacich, mohli ste si v škole ryžovania za 60Kč sami zobrať do rúk panvicu a pod vedením inštruktora si to vyskúšať. Treba vám k tomu šikovné ruky, ostré oči aby vám zlatinky neuplávali spolu so šlichom a hlavne kopec trpezlivosti. Podľa očka je korálkovanie a drôtkovanie viac na trpezlivosť, ale u mňa ryžovanie zvíťazilo na plnej čiare. Najtrpezlivejšia činnosť na svete požierajúca kopu času. Všetci zlatokopovia majú môj obdiv.



Pre najmenších lanová dráha a ihrisko, tí ale radšej behali po potoku s mini panvicami (podľa toho sa dali rozoznať potomkovia zlatokopov :)

Mnoho stánkov so suvenírmi od odznakov a tričiek majstrovstiev, cez prívesky z kameňov, westernové odevy a klobúky, panvice samozrejme až po tradičné náramky, poháre a iné púťové drobnosti. Každý večer spríjemňoval hudobný hosť a tanečné vystúpenia. Počas týždňa ste mohli navštíviť významné zlaté lokality v okolí a múzeum v Zlatých horách kde sa dali zakúpiť minerály z celého sveta. A mnoho a mnoho a mnoho ďalších...

Na záver mi ostáva už len spomenúť, že i Slováci sa prebojovali do finále. Medzi mužmi sa na 5. mieste umiestnil Jozef Kolár, vo finále žien na 19. mieste Jana Sýkorová a na 30. Daniela Múčková. Vkladané nádeje do zlatokopeckého dorastu priniesli svoje ovocie. V kategórii juniorov sa vicemajstrom v ryžovaní zlata stal Bystričan Rasťo Dobrota. Tretie a štvrté miesto obsadili tiež Slováci Matej Adamec a Ivan Kozák. Medzi deťmi sa na piatom mieste umiestnila Lenka Tučeková. Aj takáto špecifická činnosť ako je ryžovanie zlata má stále svojich priaznivcov a nadšencov. Ľudia ktorým nechýba vytrvalosť, odhodlanie, trpezlivosť a súťažný duch. Budúci rok sa stretnú v Poľsku a 2012 ich bude hostiť Južná Afrika. Poklady Zeme ešte stále ležia kdesi ukryté...

text a foto

Ihlička

Oblastné zhromaždenie už klope na dvere...

Výročné oblastné zhromaždenie sa nezadržateľne blíži. Kvalita oblasti bude priamo úmerne závisieť od toho, akých ľudí si do oblastnej rady zvolíme. Preto pre osvieženie pamäti, v krátkosti, za čo jednotliví činovníci v rade zodpovedajú.

Oblastný vodca

Je štatutárom oblasti, za oblasť nesie právnu, aj morálnu zodpovednosť. Počas volebného obdobia riadi a koordinuje činnosť členov oblastnej rady a oblasti. Je oprávnený podpisovať právne akty. Oblasťný vodca musí mať hodnotu vodcu, alebo inštruktora.

Zástupca oblastného vodcu

Je „pravou rukou“ vodcu oblasti, v jeho neprítomnosti ho zastupuje. Mal by mať na starosti aj komunikáciu vo vnútri oblasti so zbormi a smerom k vyšším organizačným zložkám SLSK, aj vonkajšiu smerom k verejnosti, či iným inštitúciám. Zástupca oblastného vodcu má hodnotu vodcu, alebo inštruktora.

Oblasťný inštruktör

Zodpovedá za realizáciu vzdelávania v oblasti a riadi oblastný inštruktorský zbor. Požadovaná je hodnota inštruktör SLSK.

Oblasťný ekonóm

Zodpovedá za majetok a financie zverené oblasti po stránke fyzickej, aj administratívnej. Mal by mať hodnotu vodcu, prípadne špecializované školenia, alebo vzdelanie súvisiace s ekonomikou.

Člen rady pre rozvoj

Zodpovedá za rozvoj rastu skautingu v oblasti. Pri rozvoji a raste skautingu v regióne by mal úzko spolupracovať s roverskými jednotkami v jednotlivých zbormi a oblastným inštruktörom.

Minimálne toľko členov oblastnej rady predpisuje Organizačný poriadok SLSK. Oblasťné zhromaždenie však môže podľa potreby zvoliť aj ďalších členov oblastnej rady. My ich v súčasnosti máme päť. Bola to však „z núdze cnosť“. Tak územne veľká a početná oblasť, ako je naša by ich potrebovala viac.

Navyše, ak chceme získať akreditáciu oblasti, je potrebná každá ochotná hlava, aj ruky. Navrhoval by som:

Člena rady pre program. Metodicky by bol nápomocným novým zborom a oddielom, resp. zborom/ samostatným oddielom, ktoré prežívajú krízu. Mal by na starosti zabezpečiť aj voľnočasové aktivity oblasti (napr. oblastný zraz). Úzko by mal spolupracovať s oblastným inštruktörom, členom rady pre rozvoj a roverskými jednotkami v jednotlivých zbormi.

Kancelár oblasti – zabezpečoval by administratívne záležitosti týkajúce sa oblasti (napr. výkazy o činnosti, účastnícke listiny, poštu, zápisnice,.....), mimo administratívy týkajúcej sa ekonóma. Zároveň by sa mal podieľať na vnútornej komunikácii medzi oblasťou a zbormi.

Členovia oblastnej rady by mali mať hodnotu vodcu, prípadne pre svoj odbor absolvované špeciálne kurzy, resp. dosiahnuté požadované občianske vzdelanie. Dosiahnutý vek 18 a vyššie u vodcu oblasti minimálne 21 rokov. Čo by som neodporúčal:

Ak ste si prečítali článok v minulom Oblastníku (pod názvom Organizačný poriadok a oldskauti), viete že diskutabilnou funkciou na oblasti je spravodajca KSSaS. Prečo som proti: Jedinou funkčnou jednotkou OS v oblasti je oddiel 126. zboru Hermanovce. Žijú pre potreby zboru, v rámci hesla „služba“ pomáhajú pri zborových, oblastných a otvorených

akciách (napr. Skautské dni prof. Hlaváča, oblastný zraz,...). Sú v zbere aktívni, vedia čo chcú a ako to robiť, sú aktívni turisti a angažujú sa aj v iných spoločenských a kultúrnych organizáciách, majú svojho oddielového vodcu, úzko spolupracujú s vodcom zboru. Majú svoju zástupkyňu v rade kruhu SSaS. Nie je nutné, aby dospelých rozumných ľudí musel riadiť a niečo im diktovať aj zástupca z oblasti.

Nakoniec, aj v súčasnej päťčlennej rade sú štyria činovníci nad 30 rokov. Nič nebráni oldskautom (oldskautkám) kandidovať do oblastnej rady. Ale na posty, ktoré sú pre oblasť potrebné.

Ešte zopár informácií. **Výročné oblastné zhromaždenie sa uskutoční v druhej polovici novembra.** Delegátmi sú členovia oblastnej rady, vodcovia zborov a samostatných oddielov, vodcovia oddielov počtom registrovaných členov 15 a viac. Ak sa delegát nemôže z objektívnych príčin rokovania zúčastniť, mal by písomne poveriť náhradníka. Zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak sa ho zúčastní nadpolovičný počet oprávnených delegátov. Rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou hlasov. Voľby do oblastnej rady sú tajné, zvolení budú tí, ktorí získajú najvyšší počet hlasov.

K oblastnému zhromaždeniu je potrebné zo strany zborov pristupovať aktívne a zodpovedne. Od rozhodnutia delegátov zborov a oddielov závisí aká bude Východoslovenská oblasť v budúcnosti. Je potrebné, aby zbory obetovali zopár schopných činovníkov pre potreby oblasti. Bude to práve na prospech zborov v oblasti. Návrhy posielajte oblastnej rade. Kandidátov by radi predstavili aj v našom Oblastníku.

Mufi

Staň sa súčasťou OBLASTNÍKA !

Chcem osloviť a pozvať do tímu redaktorov všetkých, ktorí majú záujem podeliť sa o svoje skúsenosti v rôznych oblastiach, s tými čo zažili skvelé akcie alebo...

Nijako neobmedzujeme výber témy. Stačí len naťukať zopár riadkov a pripojiť 3 či 4 pekné fotky. Všetko spolu poslať na adresu: oblastnik@scouting.sk. Nemusíte ani čakať, kým vás niekto osloví a hneď sami môžete napísať, že s vami máme rátať v nasledujúcom čísle...

Keďže nemám kontakt ani dosah na všetky zbory, takže sa ospravedlňujem ak ste chceli prispieť do tohto čísla článkom o tábore a nestalo sa. Tým z vás, čo som oslovil a na to zabuli resp. neodpovedali vravím len škoda, taktiež na niektorých sa nedá čakať večne... Yan



Oblasťný zraz – 10. výročie

Tento ročník oblasťného zrazu začal napodiv veľmi kľudne, bez nejakého väčšieho organizačného stresu, veď aktivity boli nachystané a super ceny zakúpené.

Ale po príchode na lúku sme hneď vedeli, že nie všetko prebehne tak ako by malo, lebo počasie sa ukazovalo ako dosť daždivé. Bolo nám jasné, že opäť raz budeme musieť improvizovať.

Počet účastníkov nás tiež veľmi nenadchol, no boli sme vďační aj za tých čo došli. Škoda len takého malého počtu zástupcov z našich zborov. Viem a uvedomujem si to, že vodcovia oddielov, starší roveri, si idú na oblasťný zraz hlavne oddýchnuť a to im vôbec nezazlievam. No mali by sme všetci asi trochu porozmýšľať, ale hlavne myslieť už dopredu. Ak si nevychováme generáciu starších skautov a roverov, ktorí nebudú zabúdať na to, že posledný augustový víkend sa už 10 rokov koná oblasťný zraz tak o pár rokov nás na ňom bude ako na nejakom oddielovom letnom tábore.

Skúsme preto kolegovia vodcovia a radcovia na túto akciu ťahať aj trochu mladších, nemusia to byť hneď víťatá, alebo si aspoň nedávajme na tento víkend protiakciu.



Potom má totiž organizačný tím náladu pod psa lebo nevidí veľa dôvodov prečo mazať na príprave, obetovať svoj čas a prostriedky, keď sa akcie zúčastní ledva 30 skautov.

Tiež si uvedomujeme to, že je nutná aj akási „modernizácia“ oblasťného zrazu, ale s tou skúsme nečakať len na oblasťnú radu. Skúsme dať sami nápad na zatraktívnenie Oblasťného zrazu. Nadchádzajúce oblasťné zhromaždenie, bude priestorom kde sa aj tomuto budeme venovať.

Myslím si, že Oblasťný zraz je super akcia, na ktorej sa dá oddýchnuť a dobre si pokecať s rôznymi ľuďmi. Dúfam, že budúci ročník bude vydarenejší (hoci ani tento nebol úplne na nič) a bude nás na ňom aspoň raz toľko ako tento rok. Na záver len chcem poďakovať všetkým tým ktorí podali pomocnú ruku, hlavne Mufimu, hermanovským oldskautom, Turistovi a chalanom z môjho oddielu, no aj všetkým tým, ktorí sa nezľakli počasie a bez ktorých by bol víkend 27. – 9. augusta iba obyčajným dátumom.

Čiňan

foto: Falco

SLSK

SELŠ: 10 rokov proti prúdu

Druhý septembrový víkend roku 2010 si mnoho vodcov a vodkýň, činnovníkov na zborovej, oblastnej alebo národnej úrovni či „vyslúžilých“ skautov rezervovalo na významné stretnutie.

V Rajeckých Tepliciach – časti Poluvsie sa totiž stretlo približne 60 absolventov lesnej školy SELŠ. Tých doplnili vážení hostia z náčelníctva v osobách Tammyho a Vševeda.

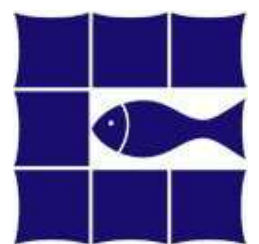
Po príchode na chatu sa rozprúdilo množstvo rozhovorov a zvítaní do neskorého rána, veď mnohí sa naposledy mali možnosť vidieť na tom ktorom ročníku, kedy absolvovali SELŠ.

Príjemný ranný budíček započal nový deň, v ktorom sa oprašovali spomienky na fotkách, quize o SELŠ či pri odovzdávaní jubilejných tričiek.

V každom zdieľaní bolo cítiť

neopakovateľné spomienky, ktoré pretrvávajú v srdciach a myšliach až dodnes. A keďže zastúpenie mali všetky ročníky spomienok bolo veru neúrekom.

Myslím, že každý, kto sa stal selškárskou rybičkou sa stal bohatším o skvelé zážitky, bohaté vedomosti, silné priateľstvá a podľa hesla „Zatiahni na hĺbinu“ napredoval v skautskom alebo osobnom živote. A tak ako sa vydarilo toto stretnutie,



**SELŠ INFECTION
NO PROTECTION**

nech sa darí SELŠ-ke v jej ďalších ročníkoch.

Yan

Akreditácia oblastí

Do rúk sa nám dostal návrh na akreditáciu oblastí. Je to dobré, či zlé? Myslím si, že bol to dobrý nápad. Oblasti musia akreditáciu obhajovať každý rok. Zlé bude až vtedy, až keď sa im akreditáciu obhájiť nepodarí. Podmienky, ktoré musí oblasť splniť môžeme rozdeliť do niekoľkých celkov:

MANAŽMENT

Oblasťná rada sa musí stretnúť najmenej štyrikrát, z toho raz „veľká“, t.j. spolu so zástupcami zborov. To naša oblasť realizuje. Splníme aj ďalšiu podmienku, raz za tri roky výročné oblastné zhromaždenie, či tajné voľby členov oblastnej rady. Podľa návrhu oblastný vodca môže po sebe zastávať dve volebné obdobia. **Náš oblastný vodca Maťo Raškovský – Veľký medveď toho roku práve druhé volebné obdobie končí. Preto by malo byť v záujme zborov navrhnuť a na zhromaždení aj zvoliť nového zodpovedného oblastného vodcu.**

HOSPODÁRENIE A ADMINISTRATÍVA

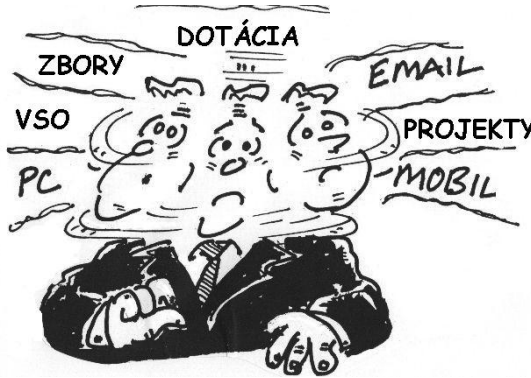
Tam si naša oblasť svoje povinnosti plní. Účtovné uzávierky zasiela včas aj so záznamami o inventarizácii, účtovníctvo sa robí priebežne a sme ochotní ho kedykoľvek poskytnúť ku kontrole.

VZDELÁVANIE

Realizujeme víkendové radcovské kurzy, kurzy prvej pomoci, i ďalšie kurzy podľa potreby. Na akreditáciu potrebujeme záverečné správy o činnosti (aj to si plníme).

AKCIE

Pri voľnočasových oblastných aktivitách musí byť splnená podmienka, že maximálny počet účastníkov z jedného zboru môže byť 40% a účastnícky poplatok je minimálne 3 € na osobu. Akcie sa musia zúčastniť členovia aspoň štyroch zborov.



Akcie je potrebné včas nahlásiť a vyhodnotiť. Tieto požiadavky sú v našej oblasti splniteľné.

FINANCIE Akreditované oblasti sa budú môcť každoročne uchádzať finančné zdroje poskytované ústredím SLSK, či ministerstvom školstva. Realizovať sa bude formou grantových projektov, ktoré si oblasti musia obhájiť na rokovaní malého snemu SLSK. Neakreditované oblasti budú financované cez ústredie oveľa komplikovanejším spôsobom. Naša oblasť ani v tomto prípade by nemala mať problém.

PRÁVNÁ SUBJEKTIVITA OBLASTÍ Akreditáciu oblastí bude každoročne schvaľovať malý snem SLSK.

Oblasť, ktorá dva roky po sebe akreditáciu neobháji, bude jej odobratá právna subjektivita. Pre našu oblasť by to bola katastrofa, lebo tým by sme stratili možnosť získavania financií z iných zdrojov, napr. cez grantové projekty rôznych nadácií. Mnohým skautským oblastiam na Slovensku strata subjektivity hrozí. Dúfam, že naša oblasť medzi nimi nie je.

Podmienky pre akreditáciu skautských oblastí sú v návrhu rozpísané obširnejšie. Nie je tam ale nič, čo by naša oblasť v súčasnosti nerobila. Dalo by sa povedať, že podmienky sú akoby „šité na našu mieru“. Ale ako vieme, mnohé skautské oblasti na Slovensku s oveľa dlhšou tradíciou, ktoré boli funkčné a aktívne dnes upadajú do pasivity, alebo zanikajú. **Všetko stojí a padá na ľuďoch ochotných na oblastnej úrovni efektívne pracovať.** Tam, kde sa do vedenia oblastí dostali kariéristi – zberači funkcií a titulov, či funkcie sa rozdávali ako odmena za roky minulé, dnes činnosť oblastí paralyzuje. Do oblastných rád je potrebné voliť ľudí, ktorí predovšetkým chcú pracovať a sú schopní si k tomu vytvoriť aj dostatočný časový priestor. Viem, že zbory takých činovníkov prebytok nemajú. Je však potrebné niekoho z nich „obetovať“ aj pre oblasť. Píšem to preto, lebo koncom roka nás čaká výročné oblastné zhromaždenie a voľba novej oblastnej rady. Bolo by škoda, ak by sme dopadli ako väčšina oblastí na Slovensku.

Mufi

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: SEPTEMBER 2010

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Pastelka, Číňan, Mufi, Pali & Špeter, Kovi, Ihlička, Snehulienka, Veľký Medveď, Yan

Grafická & textová úprava:

Yan

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100, č. účtu 266 671 8114, IČO: 37792725